

Про фізичних осіб, які одноосібно обробляють земельні ділянки (паї)

Порядок декларування доходів, одержаних фізичними особами, регулюється нормами Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Подавати декларації про майновий стан і доходи повинні і одноосібники, які самостійно обробляють власні земельні ділянки (паї) загальною площею понад 2 гектари та отримують доходи від продажу сільськогосподарської продукції (п.п. 165.1.24 п. 165.1 ст. 165 ПКУ).

У разі надання власних земельних ділянок (паїв) в оренду іншій фізичній особі, яка не є суб'єктом господарювання, та отримання доходу у вигляді орендної плати, такі фізичні особи – орендодавці також мають обов'язок стосовно декларування отриманих доходів та сплати відповідних податків і зборів (п.п. 170.1.5 п. 170.1 ст. 170 ПКУ).

Відповідно до вимог ПКУ доходи від продажу сільськогосподарської продукції, вирощеної на власних земельних ділянках площею понад 2 гектари, та доходи від надання власних земельних ділянок в оренду іншій фізичній особі, підлягають оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб за ставкою 18 % та військовим збором за ставкою 1,5 %.

Самостійно сплатити узгоджені податкові зобов'язання платники податку зобов'язані до 01 серпня року, що настає за звітним (п. 179.7 ст. 179 ПКУ).

Додатково повідомляємо, що фізичні особи, які одноосібно обробляють земельні ділянки (паї) та отримують доходи від продажу власної сільськогосподарської продукції, мають можливість здійснювати таку діяльність з вирощування сільськогосподарських культур, зареєструвавшись суб'єктами господарювання – фізичними особами підприємцями, зі сплатою відповідних податків і зборів до бюджету та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – ЄСВ) – до відповідних цільових фондів, згідно з вимогами чинного законодавства.

Повернення надміру або помилково сплачених сум єдиного внеску у разі смерті ФОП

Відповідно до ст. 1216 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435-IV із змінами спадкуванням є перехід прав та обов'язків (спадщини) від фізичної особи, яка померла (спадкодавця), до інших осіб (спадкоємців).

Згідно з частиною першою ст. 4 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464)

платниками єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) є: роботодавці, фізичні особи – підприємці (далі – ФОП), особи, які провадять незалежну професійну діяльність, члени фермерського господарства, особи, які беруть добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Статтею 6 Закону № 2464 визначено права та обов'язки платників єдиного внеску.

Частиною тринадцятою ст. 9 Закону № 2464 передбачено, що суми помилково сплаченого єдиного внеску зараховуються в рахунок майбутніх платежів єдиного внеску або повертаються платникам у порядку і строки, визначені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, Пенсійним фондом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Повернення коштів єдиного внеску у випадках помилкової або надмірної сплати сум єдиного внеску передбачено Порядком зарахування у рахунок майбутніх платежів єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування або повернення надміру та/або помилково сплачених коштів, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 16.01.2016 № 6 (далі – Порядок).

Обов'язковою умовою повернення надміру та/або помилково сплачених сум єдиного внеску є заява платника про таке повернення, що подається до контролюючого органу, на рахунок якого сплачено суми єдиного внеску, у випадках, встановлених п. 5 Порядку (п. 6 Порядку).

Отже, у разі смерті ФОП – платника єдиного внеску його спадкоємець не має право на повернення надміру або помилково сплачених сум єдиного внеску, оскільки у розумінні Закону № 2464 спадкоємець не є платником єдиного внеску і на нього не розповсюджуються права та обов'язки платника.

Відбулася зустріч керівництва ГУ ДФС у Дніпропетровській області з представниками органів місцевого самоврядування

У Головному управлінні ДФС у Дніпропетровській області 28 травня 2019 року відбулася чергова зустріч керівництва ГУ ДФС з представниками територіальних громад, міських та районних державних адміністрацій на тему «Наповнення місцевих бюджетів та взаємодія у рамках операції «Урожай». Проведення нормативної грошової оцінки земельних ділянок, прийняття рішень щодо затвердження технічної документації та строків її введення. Додаткові джерела надходження до місцевих бюджетів за рахунок відшкодування юридичними та фізичними особами збитків за використання земельної ділянки без правовстановлюючих документів. Прийняття рішень органами місцевого самоврядування щодо можливості змін ставок місцевих податків і зборів».

У заході також прийняли участь представники Громадської ради при ГУ ДФС, керівники та фахівці структурних підрозділів ГУ ДФС у Дніпропетровській області.

Заступник начальника ГУ ДФС Ірина Сікіріна звернула увагу присутніх, що з 6 травня поточного року на території України запроваджено операцію «Урожай», метою якої є:

- легалізація трудових відносин, які виникають під час оброблення земель сільгосппризначення;
- встановлення реального обсягу земель сільгосппризначення, який використовується для вирощування сільгоспкультур;
- забезпечення повноти декларування доходів, отриманих від продажу сільгосппродукції, у тому числі так званими одноосібниками.

Також Ірина Сікіріна зазначила, що забезпечення успішного проведення операції «Урожай» обумовлено, у значній мірі, організацією широкомасштабної інформаційно-роз'яснювальної кампанії для сільськогосподарських товаровиробників, громадян, які є власниками земельних ділянок площею понад 2 га та власними силами обробляють такі земельні ділянки,

щодо неухильного виконання під час провадження діяльності вимог чинного законодавства, яке регулює земельні відносини, питання оподаткування, оформлення використання найманої праці та оплати праці тощо.

«Повнота декларування доходів від продажу сільгосппродукції, офіційне та «платне» використання земель аграрного фонду області є запорукою наповнення місцевих бюджетів. В умовах створення ОТГ, які мають самостійні фінансові бюджети, детінізація аграрного сектору має не аби яке значення», – акцентувала заступник начальника ГУ ДФС Ірина Сікіріна.

Заступник начальника управління – начальник відділу податку на прибуток управління податків і зборів з юридичних осіб ГУ ДФС Віталій Мироненко зупинився на порядку проведення нормативної грошової оцінки земельних ділянок та прийняття рішень щодо затвердження технічної документації і строків її введення, а також на особливостях адміністрування екологічного податку та рентних платежів у 2019 році.

Під час зустрічі увага присутніх акцентована на тому, що відповідно до п.п. 12.3.3 ст. 12 Податкового кодексу України копія прийнятого рішення про встановлення місцевих податків чи зборів або про внесення змін до них надсилається в електронному вигляді у десятиденний строк з дня прийняття до контролюючого органу, в якому перебувають на обліку платники відповідних місцевих податків та зборів, але не пізніше 1 липня року, що передувє бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та зборів або змін до них, а також на своєчасне надання вищезазначених документів.

Начальник відділу адміністрування місцевих податків і зборів управління податків і зборів з юридичних осіб ГУ ДФС Наталія Садика розглянула питання стосовно прийняття рішень органами місцевого самоврядування щодо можливості змін ставок місцевих податків і зборів, надання пільг; додаткових джерел надходження до місцевих бюджетів за рахунок відшкодування юридичними та фізичними особами збитків за використання земельної ділянки без правовстановлюючих документів та обміну інформацією з органами місцевого самоврядування.

Ірина Сікіріна запевнила присутніх, що фіскальна служба області, зі свого боку, готова надати усю необхідну практичну та методологічну допомогу органам місцевого самоврядування у визначенні балансу земель сільгосппризначення.

«Тільки після проведення повної інвентаризації землі, встановлення кола реальних користувачів, можливо розпочинати роботу по забезпеченню декларування реальних отриманих доходів та відповідної сплати місцевих податків, зокрема податку на доходи фізичних осіб та плати за землю! Тільки спільними зусиллями ми разом забезпечимо стабільні надходження до бюджетів територіальних громад!», – зазначила заступник начальника ГУ ДФС.

Зустріч пройшла у форматі конструктивного обговорення нагальних питань, що виникають у органів місцевого самоврядування.

З 1 липня суб'єкти господарювання, які здійснюють торгівлю паливом, повинні отримати ліцензію

ДФС України на головній сторінці офіційного веб-порталу за посиланням <http://sfs.gov.ua/media-tsentr/novini/379842.html> повідомила наступне.

Відповідно до внесених змін до діючого законодавства з 1 липня поточного року суб'єкти господарювання, які здійснюють виробництво, оптовий, роздрібний продаж та зберігання пального, повинні отримати ліцензію на таку діяльність.

Такі зміни запроваджено з метою скорочення обсягів тіньового ринку пального, збільшення податкових надходжень та покращення якості нафтопродуктів для споживачів.

Ліцензія видається за заявою суб'єкта господарювання, до якої додаються документи, перелік яких визначено Законом України від 19.12.2005 № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» із змінами.

Для спрощення ліцензування внесено зміни до Закону № 481, згідно з якими в документах, що підтверджують право власності або право користування земельною ділянкою, не вимагається зазначати цільове призначення такої ділянки, як це було передбачено раніше. Перелік решти документів не змінився.

Копії таких документів не подаються у разі їх наявності у відкритих державних реєстрах, якщо реквізити таких документів та назви відповідних реєстрів зазначено в заяві на видачу ліцензії на право виробництва пального.

Відповідальність за достовірність даних у документах, поданих разом із заявою, несе заявник.

Зазначаємо, що законодавством передбачено умови за якими анулюється ліцензія, серед яких, зокрема:

- ▶ отримання від уповноважених органів інформації, що документи, копії яких подані разом із заявою на отримання ліцензії, не видавалися / не погоджувалися такими органами;
- ▶ встановлення факту подання заявником недостовірних даних у документах, поданих разом із заявою на отримання ліцензії.

Звертаємо увагу, що ДФС України не забороняє суб'єктам господарювання, у тому числі фермерам, зберігати пальне, а лише проводить підготовку до видачі ліцензій відповідно до вимог законодавства. Податківці лише перевіряють документи на відповідність вимогам законодавства та готуються до видачі ліцензій з 1 липня, у тому числі і на зберігання пального. За умови наявності у суб'єктів господарювання передбачених законом документів на здійснення виробництва, торгівлі, зберігання і реалізації пального, усі заявники без труднощів отримають ліцензії.

Зміни щодо запровадження з 1 липня 2019 року ліцензування виробництва, зберігання, оптового та роздрібного продажу пального були прийняті ще наприкінці 2018 року, а тому у суб'єктів господарювання було достатньо часу для приведення своїх документів у відповідність до вимог закону. Скасування такої норми може призвести до подальшого зростання нелегального ринку нафтопродуктів.

Термін митного оформлення іноземних автомобілів подовжено

Кабінет Міністрів України постановою від 22 травня 2019 року № 416 «Про внесення зміни до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 12 грудня 2018 р. № 1077» (далі – Постанова № 416) відтермінував на три місяці втрату чинності Тимчасового порядку виконання митних формальностей, яким регулюються питання митного оформлення для вільного обігу автомобілів, що були ввезені в Україну і використовувалися на іноземній реєстрації.

Урядове рішення прийнято відповідно до Закону України від 16 травня 2019 року № 2725-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про електронні довірчі послуги», яким передбачено продовження ще на 90 днів перехідного періоду, в якому громадяни України без застосування до них адміністративних стягнень можуть оформити для вільного обігу автомобілі, які використовуються в Україні на іноземній реєстрації.

Для митного оформлення таких автомобілів громадяни України можуть звернутися до будь-якої митниці на території України.

Постанова № 416 опублікована в офіційному виданні «Урядовий кур'єр» від 25.05.2019 № 97.

Чи передбачена відповідальність до суб'єкта господарювання, який має ліцензію на оптову торгівлю алкогольними напоями та реалізує їх платнику, в якого відсутня ліцензія на право роздрібною торгівлі такими товарами?

Доводимо до відома платників, що згідно зі ст. 1 Закону України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 481) оптова торгівля – це діяльність по придбанню і відповідному перетворенню товарів для наступної їх реалізації суб'єктам господарювання роздрібною торгівлі, іншим суб'єктам господарювання.

Роздрібна торгівля – це діяльність по продажу товарів безпосередньо громадянам та іншим кінцевим споживачам для їх особистого некомерційного використання незалежно від форми розрахунків, у тому числі на розлив у ресторанах, кафе, барах, інших суб'єктах господарювання громадського харчування.

Відповідно до ст. 15 Закону № 481 оптова торгівля алкогольними напоями та тютюновими виробами можуть здійснюватися суб'єктами господарювання всіх форм власності за наявності ліцензій.

Роздрібна торгівля алкогольними напоями або тютюновими виробами може здійснюватися суб'єктами господарювання всіх форм власності, у тому числі їх виробниками, за наявності у них ліцензій.

З урахуванням викладеного, якщо суб'єкт господарювання, який має ліцензію на право оптової торгівлі алкогольними напоями (тютюновими виробами), здійснює продаж алкогольних напоїв (тютюнових виробів) суб'єктам господарювання, які не мають ліцензій на право роздрібною торгівлі алкогольними напоями (тютюновими виробами), з відповідним оформленням первинних документів (договорів купівлі-продажу, рахунків фактур, видаткових накладних, товарно-транспортних накладних (товарно-транспортних накладних за формою № 1-ТН для алкогольних напоїв), довіреностей на отримання товару тощо), то така діяльність є згідно ст. 1 Закону № 481 оптовою торгівлею. Підстав для притягнення такого суб'єкта господарювання до відповідальності немає.

Водночас, при заповненні товарно-транспортної накладної на переміщення алкогольних напоїв (форма 1-ТН) у рядку «Одержувач» такої накладної указуються, зокрема, номер і дата видачі ліцензії, що засвідчує право суб'єкта господарювання – одержувача на провадження конкретного виду діяльності.

Платники екологічного податку за скиди забруднюючих речовин у воду

Відповідно до п.п. 240.1.2 п. 240.1 ст. 240 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платниками екологічного податку є суб'єкти господарювання, юридичні особи, що не провадять господарську (підприємницьку) діяльність, бюджетні установи, громадські та інші підприємства, установи та організації, постійні представництва нерезидентів, включаючи тих, які виконують агентські (представницькі) функції стосовно таких нерезидентів або їх засновників, під час провадження діяльності яких на території України і в межах її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони здійснюються скиди забруднюючих речовин безпосередньо у водні об'єкти.

Згідно з частинами 2 – 5 ст. 42 Водного кодексу України водокористувачі можуть бути первинними і вторинними.

Первинні водокористувачі – це ті, що мають власні водозабірні споруди і відповідне обладнання для забору води.

Вторинні водокористувачі (абоненти) – це ті, що не мають власних водозабірних споруд і отримують воду з водозабірних споруд первинних водокористувачів та скидають стічні води в їхні системи на підставі договору про водопостачання (поставку води) та/або про водовідведення без отримання дозволу на спеціальне водокористування.

Вторинні водокористувачі здійснюють скидання стічних вод у водні об'єкти на підставі дозволів на спеціальне водокористування.

Об'єктом та базою оподаткування екологічним податком, зокрема є обсяги та види забруднюючих речовин, які скидаються безпосередньо у водні об'єкти (п.п. 242.1.2 п. 242.1 ст. 242 ПКУ).

Отже, екологічний податок за здійснення скидів забруднюючих речовин безпосередньо у водні об'єкти сплачується до бюджету первинними водокористувачами, оскільки ними на підставі дозволів на спеціальне водокористування здійснюються скиди у водні об'єкти стічних вод з умістом забруднюючих речовин.

При цьому, вторинний водокористувач є платником екологічного податку у разі якщо ним отримано дозвіл на спеціальне водокористування, на підставі якого здійснюється скидання стічних вод у водні об'єкти.

З початку року на сервіс ДФС України «Пульс» звернулись 163 платники Дніпропетровщини

Протягом січня – квітня поточного року на антикорупційний сервіс ДФС України «Пульс» звернулося 163 заявника Дніпропетровського регіону.

Щодо тематики порушених питань, то майже половина (81 звернення), стосуються організації роботи органів ГУ ДФС області.

Крім того, дзвінки на сервіс «Пульс» від мешканців Дніпропетровщини надходили з питань звітності та реєстрації накладних (61 звернення). До інших категорій відносяться 21 звернення.

Розгляд всіх звернень завершено, про вжиті заходи проінформовано заявників.

Звернення, кваліфіковані за тематикою, як «скарга на корупційні дії працівників органів фіскальної служби», на розгляд ГУ ДФС у Дніпропетровській області протягом 2019 року не надходили.

До середнього заробітку, виплаченого працівникам, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації на особливий період, податкова соціальна пільга не застосовується

Відповідно до п. 169.1 ст. 169 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) з урахуванням норм абзацу першого п.п. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 ПКУ платник податку має право на зменшення суми загального місячного оподатковуваного доходу, отриманого від одного роботодавця у вигляді заробітної плати, на суму податкової соціальної пільги.

Підпунктом 14.1.222 п. 14.1 ст. 14 ПКУ визначено, що роботодавець – це, юридична особа та самозайнята особа, які використовують найману працю фізичних осіб на підставі укладених трудових договорів (контрактів) та несуть обов'язки із сплати їм заробітної плати, а також нарахування, утримання та сплати податку на доходи фізичних осіб до бюджету, нарахувань на фонд оплати праці, інші обов'язки, передбачені законами.

Заробітна плата для цілей розділу IV «Податок на доходи фізичних осіб» ПКУ – це основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику податку у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом (п.п. 14.1.48 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Статтею 2 Закону України від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР «Про оплату праці» із змінами визначено структуру заробітної плати, яка включає, зокрема, додаткову заробітну плату.

Додаткова заробітна плата – це винагорода за працю понад установлені норми, за трудові успіхи та винахідливість і за особливі умови праці, яка включає доплати, надбавки, гарантійні і компенсаційні виплати, передбачені чинним законодавством; премії, пов'язані з виконанням виробничих завдань і функцій.

Згідно із п.п. 169.2.3 п. 169.2 ст. 169 ПКУ податкова соціальна пільга не може бути застосована до заробітної плати, яку платник податку протягом звітного податкового місяця отримує одночасно з доходами у вигляді грошового чи майнового (речового) забезпечення військовослужбовців, що виплачуються з бюджету.

Відповідно до частини 6 ст. 2 Закону України від 25 березня 1992 року № 2232-ХІІ «Про військовий обов'язок і військову службу» зі змінами та доповненнями визначено, що військова служба за призовом під час мобілізації на особливий період є одним із видів військової служби.

Статтею 9 Закону України від 20 грудня 1991 року № 2011-ХІІ «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» із змінами встановлено, що держава гарантує військовослужбовцям достатнє матеріальне, грошове та інші види забезпечення в обсязі, що відповідає умовам військової служби, стимулює закріплення кваліфікованих військових кадрів.

Таким чином, у разі якщо працівник, призваний на військову службу за призовом під час мобілізації на особливий період отримує заробітну плату (середній заробіток) та одночасно грошове чи майнове (речове) забезпечення військовослужбовця, що виплачуються з бюджету, роботодавець під час нарахування заробітної плати такому працівнику не має право на застосування податкової соціальної пільги.

УВАГА! У ДФС України змінилася адреса WEB-сервісу обміну документами та квитанціями з приймальним шлюзом

Головне управління ДФС у Дніпропетровській області звертає увагу розробників програмного забезпечення та платників на наступне.

ДФС України повідомила про зміну адреси WEB-сервісу обміну документами та квитанціями з приймальним шлюзом (протокол SOAP).

З 09 год. 00 хв. 28.05.2019 необхідно використовувати наступну адресу:

<http://80.91.165.205/WebSrvGate/gate.asmx>.

Квитанції та документи для користувачів даного сервісу зберігаються у базах даних сервісу протягом 72 годин. Якщо користувач не здійснив їх отримання клієнтським програмним забезпеченням протягом 72 годин, вони направляються на адресу електронної пошти, зазначену платником.

Шановні голови територіальних громад та платники плати за землю!

Головне управління ДФС у Дніпропетровській області (далі – ГУ ДФС) повідомляє, що управлінням інформаційних технологій ГУ ДФС розроблено сервіс «Калькулятор суми земельного податку на рік».

Сервіс надасть можливість швидко та просто визначити розмір плати за землю, яка підлягає сплаті за рік та місяць, а для голів територіальних громад розрахувати дохідну частину місцевого бюджету.

Скористатись сервісом можна за посиланням:

<http://www.dpa.dp.ua/pnm/>

Переобладнали авто – отримайте податкову знижку

Відповідно до п. 166.1 ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платник податку на доходи фізичних осіб має право на податкову знижку за наслідками звітного податкового року .

Згідно з п.п. 166.1.2 п. 166.1 ст. 166 ПКУ підстави для нарахування податкової знижки із зазначенням конкретних сум відображаються платником податку у річній податковій декларації про майновий стан і доходи, яка подається по 31 грудня включно наступного за звітним податкового року.

До податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтвержені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, копіями договорів, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і їх покупця (отримувача). У зазначених документах обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк їх продажу (виконання, надання) (п.п. 166.2.1 п. 166.1 ст. 166 ПКУ).

Відповідно до п.п. 166.3.7 п. 166.3 ст. 166 ПКУ платник податку на доходи фізичних осіб має право включити до податкової знижки витрати у вигляді суми коштів, сплачених ним у зв'язку із переобладнанням транспортного засобу, що належить платникові податку, з використанням у вигляді палива моторного сумішевого, біоетанолу, біодизелю, стиснутого або скрапленого газу, інших видів біопалива.

Отже, громадяни, які мають право на податкову знижку за минулий рік, зокрема за понесеними витратами на переобладнання транспортного засобу, можуть подати декларацію про майновий стан і доходи по 31 грудня 2019 року (включно).

ФОП – «загальносистемник» у разі продажу власної продукції зобов'язаний застосовувати РРО

Нагадуємо, що суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі при продажу товарів (наданні послуг) зобов'язані проводити розрахункові операції на повну суму покупки (надання послуги) через зареєстровані, опломбовані у встановленому порядку та переведені у фіскальний режим роботи реєстратори розрахункових операцій (далі – РРО) з роздрукуванням відповідних розрахункових документів, що підтверджують виконання розрахункових операцій, або у випадках, передбачених Законом України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 265), із застосуванням зареєстрованих у встановленому порядку розрахункових книжок (далі – РК).

РРО та РК не застосовуються при здійсненні торгівлі продукцією власного виробництва підприємствами, установами і організаціями усіх форм власності, крім підприємств торгівлі та громадського харчування, у разі проведення розрахунків у касах цих підприємств, установ і організацій з оформленням прибуткових і видаткових касових ордерів та видачею відповідних квитанцій, підписаних і завірених печаткою у встановленому порядку.

Відповідно до п. 39 розд. IV Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затвердженого постановою Правління НБУ від 29.12.2017 № 148, фізичні особи – підприємці (далі – ФОП) касової книги не ведуть.

Враховуючи вищевикладене, ФОП, які знаходяться на загальній системі оподаткування при реалізації продукції власного виробництва, зобов'язані застосовувати РРО.

Вищевказані норми передбачені п. 1 ст. 3 та п. 1 ст. 9 Закону № 265.

Відбулось чергове засідання Громадської ради

У приміщенні Головного управління ДФС у Дніпропетровській області (далі – ГУ ДФС) 30 травня 2019 року відбулось третє засідання Громадської ради при ГУ ДФС у Дніпропетровській області (далі – Громадська рада).

Під час засідання розглянуто законопроект «Про брокерську діяльність у сфері нерухомості», а також питання неоформлення передачі в оренду земельних ділянок, яка належить одноосібникам, та несплата податків незаконними орендарями з реалізації продукції, вирощеної на таких землях; фінансових наслідків несвоєчасного виконання робіт із нормативної грошової оцінки земель; про укладання Меморандуму про співпрацю між Громадською радою при Головному управлінні ДФС у Дніпропетровській області і Університетом митної справи та фінансів.

Крім того, начальник управління комунікацій ГУ ДФС Манушак Осипова проінформувала членів Громадської ради про організацію проведення операції «Урожай».

У ході засідання вирішено низку інших питань стосовно діяльності ради.

Затверджено Порядок електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового

Повідомляємо, що 25.05.2019 набрала чинності постанова Кабінету Міністрів України від 24 квітня 2019 року № 408 «Деякі питання електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового» (далі – Постанова № 408).

Постановою № 408, зокрема, затверджено Порядок електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового (далі – Порядок). Порядок визначає механізм відкриття та закриття рахунків платників акцизного податку з реалізації пального та спирту етилового (далі – платники акцизного податку), зареєстрованих у системі електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового, механізм роботи зазначеної системи, а також проведення розрахунків з бюджетом з використанням зазначених рахунків.

Система електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового вводиться в дію з 01 липня 2019 року.

Платники акцизного податку зобов'язані з 01 травня до 01 червня 2019 року зареєструвати в системі електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового всі акцизні склади, розпорядниками яких такі платники будуть станом на 01 липня 2019 року.

Реєстрація платника акцизного податку здійснюється на підставі подання особою не пізніше ніж за три робочих дні до початку ввезення на митну територію України або до початку здійснення реалізації пального або спирту етилового заяви про реєстрацію платника акцизного податку з реалізації пального або спирту етилового та/або акцизних складів (далі – заява), форма якої затверджується Міністерством фінансів України.

На підставі заяви, що подається для реєстрації особи як платника акцизного податку, здійснюється одночасно реєстрація акцизних складів такого платника.

Постанова № 408 опублікована в офіційному виданні «Урядовий кур'єр» від 25.05.2019 № 97.

Звертаємо увагу, що п. 4 Постанови № 408 та пункти 19 – 44 Порядку, набирають чинності з 01 липня 2019 року.

Крім того, відповідно до Постанови № 408 втратила чинність постанова Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2016 року № 113 «Деякі питання електронного адміністрування реалізації пального» зі змінами.

Для обчислення єдиного податку слід використовувати нормативну грошову оцінку щодо кожної земельної ділянки

Відповідно до п. 292¹.2 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) базою оподаткування податком для платників єдиного податку четвертої групи для сільськогосподарських товаровиробників є нормативна грошова оцінка одного гектара сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень), з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного за станом на 01 січня базового податкового (звітного) року відповідно до порядку, встановленого ПКУ.

З 01.01.2019 набрав чинності наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України від 16.11.2018 № 552 «Про затвердження технічної документації із загальнонаціональної (всеукраїнської) нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення».

Оскільки нормативна грошова оцінка земель є базою оподаткування для платників єдиного податку четвертої групи, її зміна впливає на розрахунок суми податкових зобов'язань на поточний рік.

Для обчислення податкових зобов'язань по єдиному податку на 2019 рік юридичними особами – платниками єдиного податку четвертої групи використовується нормативна грошова оцінка земель сільськогосподарського призначення (сільськогосподарських угідь: ріллі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень) по кожній земельній ділянці окремо.

При цьому для отримання інформації щодо нормативної оцінки земельних ділянок необхідно звертатися до територіальних підрозділів Держгеокадастру за місцем розташування земельних ділянок.

Що є акцизним складом/акцизним складом пересувним з 01.07.2019?

Відповідно до п.п 14.1.6 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) зі змінами та доповненнями, з 01.07.2019 **акцизний склад** – це:

- а) спеціально обладнані приміщення на обмеженій території (далі – приміщення), розташовані на митній території України, де під контролем постійних представників контролюючого органу розпорядник акцизного складу провадить свою господарську діяльність шляхом вироблення, оброблення (перероблення), змішування, розливу, пакування, фасування, зберігання, одержання чи видачі, а також реалізації спирту етилового, горілки та лікєро-горілочаних виробів;
- б) приміщення або територія на митній території України, де розпорядник акцизного складу провадить свою господарську діяльність шляхом вироблення, оброблення (перероблення), змішування, розливу, навантаження-розвантаження, зберігання, реалізації пального.

Не є акцизним складом:

- а) приміщення відокремлених підрозділів розпорядника акцизного складу, які використовуються ним виключно для пакування, фасування, зберігання, одержання чи видачі маркованих марками акцизного податку горілки та лікєро-горілочаних виробів, відвантажених з акцизного складу, а також для здійснення оптової та/або роздрібною торгівлі відповідно до отриманої розпорядником акцизного складу ліцензії;
- б) приміщення або територія, на кожній з яких загальна місткість розташованих ємностей для навантаження-розвантаження та зберігання пального не перевищує 200 кубічних метрів, а суб'єкт господарювання (крім платника єдиного податку четвертої групи) – власник або користувач такого приміщення або території отримує протягом календарного року пальне в обсягах, що не перевищують 1000 кубічних метрів (без урахування обсягу пального, отриманого через паливо роздавальні колонки в місцях роздрібною торгівлі паливом, на які отримано відповідні ліцензії), та використовує пальне виключно для потреб власного споживання чи промислової переробки і не здійснює операцій з реалізації та зберігання пального іншим особам;
- в) приміщення або територія незалежно від загальної місткості розташованих ємностей для навантаження-розвантаження та зберігання пального, власником або користувачем яких є суб'єкт господарювання – платник єдиного податку четвертої групи, який отримує протягом календарного року пальне в обсягах, що не перевищують 10 000 кубічних метрів (без урахування обсягу пального, отриманого через паливороздавальні колонки в місцях роздрібною торгівлі паливом, на які отримано відповідні ліцензії), та використовує пальне виключно для потреб власного споживання і не здійснює операцій з реалізації та зберігання пального іншим особам;
- г) паливний бак як ємність для зберігання пального безпосередньо в транспортному засобі або технічному обладнанні, пристрої.

Згідно з п.п 14.1.6¹ п. 14.1 ст. 14 ПКУ **акцизний склад пересувний** – транспортний засіб (автомобільний, залізничний, морський, річковий, повітряний, магістральний трубопровід), на якому переміщується та/або зберігається пальне або спирт етиловий на митній території України.

Транспортний засіб набуває статусу акцизного складу пересувного протягом періоду його використання для:

- а) переміщення в ньому митною територією України пального або спирту етилового, що реалізується (крім пального або спирту етилового, що переміщується митною територією України прохідним транзитом або внутрішнім транзитом, визначеним п.п. «а» п. 2 частини другої ст. 91 Митного кодексу України);
- б) зберігання в ньому пального або спирту етилового на митній території України;
- в) ввезення пального або спирту етилового на митну територію України, з якого сплачено акцизний податок або на умовах, визначених ст. 229 ПКУ.

Не є акцизним складом пересувним транспортний засіб, що використовується суб'єктом господарювання, який не є розпорядником акцизного складу, для переміщення на митній території України власного пального або спирту етилового для потреб власного споживання чи промислової переробки.

Протягом операційного дня не надіслано квитанції про прийняття або неприйняття, або зупинення реєстрації ПН/РК: дії платника ПДВ

Відповідно до п. 201.10 ст. 201 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) при здійсненні операцій з постачання товарів/послуг платник податку – продавець товарів/послуг зобов'язаний в установлені терміни скласти податкову накладну (далі – ПН), зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) та надати покупцю за його вимогою.

Підтвердженням продавцю про прийняття його ПН та/або розрахунку коригування (далі – РК) до ЄРПН є квитанція в електронному вигляді у текстовому форматі, яка надсилається протягом операційного дня.

Датою та часом надання ПН та/або РК в електронному вигляді до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, є дата та час, зафіксовані у квитанції.

Якщо протягом операційного дня не надіслано квитанції про прийняття або неприйняття, або зупинення реєстрації ПН/РК, така ПН вважається зареєстрованою в ЄРПН.

Згідно з п. 5 Порядку ведення Єдиного реєстру податкових накладних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2010 року № 1246 (далі – Порядок № 1246), ПН та/або РК приймаються до ЄРПН у разі

дотримання вимог, установлених п. 192.1 ст. 192, підпунктами 200¹.3, 200¹.9 ст. 200¹ і підпунктами 201.1, 201.10 і 201.16 ст. 201 ПКУ.

Відповідно до пункту 12 Порядку № 1246 після надходження ПН та/або РК до ДФС в автоматизованому режимі здійснюється їх розшифрування та проводяться перевірки, зокрема:

- відповідності ПН та/або РК затверженому формату (стандарту);
- чинності електронного цифрового підпису, порядку його накладення та наявності права підписання посадовою особою платника ПДВ таких ПН та/або РК;
- дотримання вимог, установлених п. 192.1 ст. 192 та п. 201 10 ст. 201 ПКУ;
- наявності помилок під час заповнення обов'язкових реквізитів відповідно до п. 201.1 ст. 201 ПКУ;
- наявності суми ПДВ відповідно до підпунктів 200¹.3 і 200¹.9 ст. 200¹ ПКУ (для ПН та/або РК, що реєструються після 1 липня 2015 року);
- факту реєстрації / зупинення реєстрації / відмови в реєстрації ПН та/або РК з такими ж реквізитами;
- наявності підстав для зупинення реєстрації ПН та/або РК.

З метою отримання зареєстрованих ПН та/або РК платник ПДВ складає запит в електронній формі у затверженому в установленому порядку форматі (стандарті) та надсилає його за допомогою засобів інформаційних, телекомунікаційних, інформаційно-телекомунікаційних систем до ДФС (пункти 21 та 22 Порядку № 1246).

Відповідно до п. 3 Порядку № 1246 операційний день триває з 8 до 20-ї години.

Згідно з Порядком обміну електронними документами з контролюючими органами, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 06.06.2017 № 557, який зареєстровано у Міністерстві юстиції України 03.08.2017 за № 959/30827, автор здійснює надсилання електронних документів з урахуванням встановлених законодавством граничних строків для надання таких документів.

У разі якщо адресатом є контролюючий орган, після надходження електронного документа здійснюється його автоматизована перевірка. Автоматизована перевірка здійснюється у день надходження або не пізніше наступного робочого дня, якщо електронний документ надійшов після закінчення операційного дня або за одну годину до його закінчення.

Перша квитанція надсилається автору електронного документа протягом двох годин з часу його отримання контролюючим органом, в іншому разі – протягом перших двох годин наступного операційного дня.

У п. 25 Порядку № 1246 визначено, що платник ПДВ через електронний кабінет шляхом перегляду в режимі реального часу має доступ до даних ЄРПН щодо складених ним чи його контрагентами ПН та/або РК.

Враховуючи усі складові реєстрації ПН та/або РК, з метою з'ясування обставин, за якими протягом операційного дня не надіслано квитанції про прийняття або неприйняття, або зупинення реєстрації ПН / РК, пропонуємо платнику ПДВ:

- 1) через Електронний кабінет, шляхом перегляду у режимі реального часу переглянути дані ЄРПН щодо складених ним чи його контрагентами ПН та/або РК;
- 2) звернутись до Центру обслуговування платників за своїм місцезнаходженням чи до гарячої лінії за телефоном 0-800-501-007 (напрямок 0) з детальним описом ситуації;
- 3) якщо після надсилання ПН чи РК через 2 години не надійшла квитанція, в Електронному кабінеті відсутні дані про реєстрацію та інспектор по телефону підтвердив відсутність надходження документу, то потрібно надіслати документ повторно на реєстрацію.

До уваги платників єдиного внеску!

Звертаємо увагу, що з 02 травня 2019 року введені в дію нові небюджетні рахунки 3719 для сплати коштів єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок), відкритих на балансі центрального апарату Казначейства України (код банку – 899998, банк отримувача – Казначейство України (ЕАП)).

При цьому повідомляємо, що Казначейством України зафіксовано значну кількість випадків сплати коштів з єдиного внеску на заблоковані рахунки.

Починаючи з 02 травня 2019 року кошти, які сплачені платниками на старі рахунки по зарахуванню єдиного внеску, не будуть зараховуватись, а повертатимуться платникам, як нез'ясовані надходження.

Переглянути нові реквізити рахунків можна на головній сторінці суб-сайту «Територіальні органи ДФС у Дніпропетровській області» у розділі «Бюджетні рахунки» за посиланням <http://dp.sfs.gov.ua/byudjetni-rahunki/> або отримати, звернувшись до Центрів обслуговування платників при податкових інспекціях.

Нагадуємо, що відповідно до ст. 9 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами єдиний внесок підлягає сплаті незалежно від фінансового стану платника.

Зміни до Порядку ведення Реєстру неприбуткових організацій

Кабінет Міністрів України постановою від 22 травня 2019 року № 423 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 13 липня 2016 року № 440» (далі – Постанова № 423) вніс зміни до Порядку ведення Реєстру неприбуткових установ та організацій, включення неприбуткових підприємств, установ та організацій до Реєстру та виключення з Реєстру (далі – Порядок).

Зазначений Порядок приведено у відповідність до чинного законодавства.

Так, зокрема у новій редакції викладена реєстраційна заява платника податку за формою № 1-РН.

Порядок доповнено новим пунктом 12¹, відповідно до якого неприбуткова організація може звернутися до контролюючого органу із запитом про отримання витягу з Реєстру неприбуткових установ та організацій за формою згідно з додатком 3 до Порядку.

Постанова № 423 набрала чинності з 29.05.2019 (опублікована в офіційному виданні «Урядовий кур'єр» від 29.05.2019 № 99).

Підприємство має базу відпочинку: чи є платниками туристичного збору працівники підприємства, які тимчасово проживають на базі відпочинку?

Відповідно до п.п. 268.2.1 п. 268.2 ст. 268 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платниками туристичного збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають на територію адміністративно-територіальної одиниці, на якій діє рішення сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, про встановлення туристичного збору, та тимчасово розміщуються у місцях проживання (ночівлі), визначених п.п. 268.5.1 пу. 268.5 ст. 268 ПКУ.

Згідно з п. 4 Порядку надання послуг з тимчасового розміщення (проживання), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 березня 2006 року № 297, до послуг з тимчасового розміщення (проживання) не належать розміщення юридичною особою своїх працівників, зокрема у засобі розміщення, що їм належить.

Отже, проживання працівників підприємства на базі відпочинку, що належить підприємству, не відноситься до послуг з тимчасового проживання, тому не є підставою для справляння туристичного збору у розумінні п.п. 268.2.1 п. 268.2 ст. 268 ПКУ, а працівники підприємства не є платниками туристичного збору.

Щодо нарахування податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на об'єкт незавершеного будівництва

Відповідно до п.п. 266.1.1 п. 266.1 ст. 266 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платниками податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками житлової та/або нежитлової нерухомості.

База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, у тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності (п.п. 266.3.2 п. 266.3 ст. 266 ПКУ).

Згідно з п.п. 266.3.3 п. 266.3 ст. 266 ПКУ база оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, у тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи з загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою – платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт (п.п. 266.7.5 п. 266.7 ст. 266 ПКУ).

Тобто, податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, у тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, а для об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, у тому числі їх часток, що знаходяться у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи з загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

За січень-травень до зведеного бюджету зібрано 507,2 млрд гривень

За січень – травень 2019 року за оперативними даними до зведеного бюджету зібрано 507,2 млрд грн. Це на 13,3%, або на 59,5 млрд грн більше відповідного періоду минулого року. Так, за січень-травень 2018 року до зведеного бюджету надійшло 447,6 млрд грн.

За словами в.о. Голови ДФС Олександра Власова, до державного бюджету зібрано 400,1 млрд грн. Цей показник перевищує відповідний період минулого року на 11,5%, або на 41,1 млрд гривень.

«Позитивна динаміка спостерігається по всіх податкових і митних платежах. Позитив маємо за рахунок ефективного адміністрування та контролю за правильністю декларування, а також акцентування на боротьбі з правопорушеннями. Крім того, маємо понад 90% сплати податків у добровільному порядку», - зазначив Олександр Власов.

Так, податкових платежів до загального фонду держбюджету у січні-травні 2019 року зібрано у розмірі 242,5 млрд грн. Це на 10,6% або на 23,1 млрд грн перевищує минулорічний показник.

Митних платежів надійшло 128,4 млрд грн, що на 2,8 млрд грн, або на 2,2% більше, ніж за січень-травень 2018 року.

У травні поточного року до зведеного бюджету зібрано 117,1 млрд грн. Це на 11,9%, або на 12,4 млрд грн перевищує показник травня минулого року. До державного бюджету зібрано майже 93,2 млрд грн. Це на 10,8%, або на 9,1 млрд грн перевищує збір травня 2018 року.

До загального фонду держбюджету у травні зібрано 60,1 млрд грн податкових платежів, що на 11%, або майже на 6 млрд грн більше, ніж у травні минулого року. Митних платежів надійшло 27,4 млрд грн, що на 3,3%, або на 0,9 млрд грн перевищує минулорічний показник.

ДФС отримала перше місце за відкриті дані

Державна фіскальна служба України стала переможцем у рейтингу «[OpenDataGovernance](#)», який сформований за результатами проекту «Моніторинг оприлюднення відкритих даних 2018-2019». Проект реалізований за підтримки Посольства Королівства Нідерландів в Україні і здійснений громадською організацією «Український інститут з прав людини» за підтримки Фонду прав людини.

У рамках зазначеного проекту було проведено дослідження виконання центральними органами виконавчої влади вимог Закону України «Про доступ до публічної інформації», аналіз кількісних та якісних характеристик оприлюднених наборів даних на офіційному вебсайті та у відповідному кабінеті органу на Єдиному державному вебпорталі відкритих даних.

На сьогодні за ДФС закріплено 55 основних наборів даних, з урахуванням постанови Кабінету Міністрів України від 17.04.2019 № 409 «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо відкритих даних» (набрала чинності 05.06.2019).

У зв'язку з набранням 05.06.2019 чинності вказаної постанови, ДФС вже розпочала здійснювати заходи з метою подальшого оприлюднення нових наборів даних, тоді як даною постановою визначено, що розпорядники інформації мають забезпечити протягом шести місяців оприлюднення та подальше оновлення на своїх офіційних вебсайтах наборів даних згідно з Положенням, затвердженим цією постановою, зокрема:

Реєстр платників єдиного податку;

Реєстр неприбуткових установ та організацій;

Реєстр платників акцизного податку з реалізації пального;

Реєстр осіб, які здійснюють операції з товарами;

Ліцензійний реєстр виданих ліцензій на оптову торгівлю спиртом;

Ліцензійний реєстр виданих ліцензій на оптову торгівлю алкогольними напоями, крім сидру та перрі (без додавання спирту);

Ліцензійний реєстр виданих ліцензій на оптову торгівлю алкогольними напоями - сидром та перрі (без додавання спирту);

Ліцензійний реєстр виданих ліцензій на оптову торгівлю алкогольними напоями, виключно пивом для виробників пива з обсягом виробництва до 3000 гектолітрів на рік;

Ліцензійний реєстр виданих ліцензій на оптову торгівлю тютюновими виробами;

Ліцензійний реєстр виданих ліцензій на роздрібну торгівлю алкогольними напоями;

Ліцензійний реєстр виданих ліцензій на роздрібну торгівлю сидром та перрі (без додання спирту);

Ліцензійний реєстр виданих ліцензій на роздрібну торгівлю тютюновими виробами.

кількість зареєстрованих підприємств - платників єдиного податку із розподілом за групами, тис. осіб;

інформація про сплату екологічного податку суб'єктами природних монополій та суб'єктами господарювання, які є платниками рентної плати за користування надрами.

Водночас необхідно зазначити, що на сьогодні ДФС вже оприлюднює набори даних, які закріплені вказаною вище постановою, а саме:

інформація про кількість іноземних комерційних транспортних засобів, що в'їхали на митну територію України, в розрізі країни реєстрації;

інформація про середній час митного оформлення товарів у митних режимах експорту, імпорту, транзиту;

статистична інформація про застосування принципу "єдиного вікна" при здійсненні митного контролю та інших видів державного контролю товарів (у розрізі кожного державного органу).

Кожний із наборів даних має свою планову періодичність оновлення: щодня, щомісяця, щокварталу, кожного півріччя, щороку або протягом трьох робочих днів з моменту внесення змін до таких наборів змін.

Необхідно зазначити, що на основі наборів даних ДФС, громадськість будує проекти, які є корисними для громадян та суб'єктів господарювання.

Державна фіскальна служба України з самого початку набрання чинності постанови Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 року № 835 «Про затвердження Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних» забезпечила оприлюднення усіх наборів даних, які закріплені за ДФС вказаною постановою та в подальшому здійснює їх постійне оновлення на Єдиному державному вебпорталі відкритих даних та на офіційному вебпорталі ДФС.

Згідно з опитуванням, яке розміщено на офіційному вебпорталі ДФС, найбільш пріоритетним набором даних є Реєстр платників податку на додану вартість

Окрім того необхідно відзначити, що ДФС входила до ТОП розпорядників інформації, які забезпечили на належному рівні виконання вимог цієї постанови:

<http://sfs.gov.ua/media-tsentr/novini/331856.html>

<http://sfs.gov.ua/media-tsentr/novini/279932.html>

<http://sfs.gov.ua/media-tsentr/novini/257218.html>

Фізичні особи можуть скористатися сервісами «Електронного кабінету»

ДФС України на головній сторінці офіційного веб-порталу за посиланням <http://sfs.gov.ua/media-tsentr/novini/380398.html> повідомила наступне.

З 31 травня 2019 року ДФС України запроваджено низку електронних сервісів, зокрема, щодо можливості сплати податку на майно з фізичних осіб (податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортний податок та плата за землю) засобами «Електронного кабінету».

Для можливості користування «Електронним кабінетом» платникам податків необхідно отримати особисті ключі електронного цифрового підпису.

Також за допомогою «Електронного кабінету» платники податків – фізичні особи мають можливість перегляду даних, зокрема, щодо:

- об'єктів оподаткування (земельні ділянки, житлові будинки, квартири, садові (дачні будинки), гаражі, легкові автомобілі);

- сформованих податкових повідомлень-рішень та необхідних платіжних реквізитів органів місцевого самоврядування для сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортного податку та плати за землю;

- розрахунків сум податкових зобов'язань по таких податках;

- стану розрахунків з бюджетом.

Одночасно зазначаємо, що при використанні «Електронного кабінету» платники податків матимуть змогу заощадити свої кошти та час, сплатити зазначені податки в будь-який зручний, у т.ч. неробочий час. Це також позбавляє необхідності відвідувати центри обслуговування платників, банківські установи тощо.

Якщо платник податків не сплачує узгоджену суму ПДВ, такий платник притягується до відповідальності

Звертаємо увагу платників ПДВ, що з метою уникнення боргу з ПДВ платник податків зобов'язаний самостійно сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену у поданій ним податковій декларації, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого Податковим кодексом України (далі – ПКУ) для подання податкової декларації, крім випадків, встановлених ПКУ (п. 57.1. ст. 57 ПКУ).

Відповідно до п. 126.1 ст. 126 ПКУ у разі, якщо платник податків не сплачує узгоджену суму грошового зобов'язання, такий платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу у таких розмірах:

- при затримці до 30 календарних днів включно, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, – у розмірі 10 відсотків погашеної суми податкового боргу;
- при затримці більше 30 календарних днів, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, – у розмірі 20 відсотків погашеної суми податкового боргу.

Також після закінчення встановлених ПКУ строків погашення узгодженого грошового зобов'язання, на суму податкового боргу нараховується пеня (п.п. 129.1.3 п. 129.1 ст. 129 ПКУ).

Сплата єдиного податку під час перебування у відпустці та на лікарняному платника єдиного податку першої групи

Відповідно до п. 295.1 ст. 295 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платники єдиного податку, зокрема першої групи сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця. Такі платники єдиного податку можуть здійснити сплату єдиного податку авансовим внеском за весь податковий (звітний) період (квартал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року.

Нарахування авансових внесків для платників єдиного податку, зокрема першої групи здійснюється контролюючими органами на підставі заяви такого платника єдиного податку щодо розміру обраної ставки єдиного податку, заяви щодо періоду щорічної відпустки та/або заяви щодо терміну тимчасової втрати працездатності (п. 295.2 ст. 295 ПКУ).

Платники єдиного податку, зокрема першої групи звільняються від сплати єдиного податку протягом одного календарного місяця на рік на час відпустки, а також за період хвороби, підтвердженої копією листка (листків) непрацездатності, якщо вона триває 30 і більше календарних днів (п. 295.5 ст. 295 ПКУ).

Згідно з п. 295.6 ст. 295 ПКУ суми єдиного податку, сплачені відповідно до абзацу другого п. 295.1 і п. 295.5 ст. 295 ПКУ, підлягають зарахуванню в рахунок майбутніх платежів з цього податку за заявою платника єдиного податку.

Помилково та/або надміру сплачені суми єдиного податку підлягають поверненню платнику в порядку, встановленому ПКУ.

Інформація про період щорічної відпустки і терміни втрати працездатності з обов'язковим додаванням копії листка непрацездатності подається за заявою у довільній формі (п.п. 298.3.2 п. 298.3 ст. 298 ПКУ).

Окремого терміну подання заяви щодо періоду щорічної відпустки і терміну втрати працездатності нормами ПКУ не передбачено.

Враховуючи вищевикладене, з метою уникнення порушення терміну щодо сплати авансових платежів рекомендуємо подавати до контролюючого органу заяву щодо періоду щорічної відпустки до початку відпустки, а заяву щодо терміну втрати працездатності з обов'язковим додаванням копії листка непрацездатності подавати одразу після закінчення лікарняного.

Слід зазначити, якщо тривалість відпустки є меншою одного календарного місяця, то підстави для звільнення від сплати єдиного податку протягом одного календарного місяця відсутні.

Чи враховується переплата з податку на прибуток підприємств в оплату авансового внеску з податку на прибуток, нарахованого на суму дивідендів?

Інформуємо, що порядок сплати податкового зобов'язання з податку на прибуток при виплаті дивідендів визначено п. 57.1¹ ст. 57 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

У разі прийняття рішення щодо виплати дивідендів платник податку на прибуток – емітент корпоративних прав, на які нараховуються дивіденди, проводить зазначені виплати власнику корпоративних прав незалежно від того, чи є оподатковуваний прибуток, розрахований за правилами, визначеними ст. 137 ПКУ (п.п. 57.1¹.1 п. 57.1¹ ст. 57 ПКУ).

Крім випадків, передбачених п.п. 57.1¹.3 п. 57.1¹ ст. 57 ПКУ, емітент корпоративних прав, який приймає рішення про виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нараховує та вносить до бюджету авансовий внесок із податку на прибуток. Авансовий внесок обчислюється за ставкою, встановленою п. 136.1 ст. 136 ПКУ (18 відсотків). Зазначений авансовий внесок вноситься до бюджету до/або одночасно з виплатою дивідендів (п.п. 57.1¹.2 п. 57.1¹ ст. 57 ПКУ).

Відповідно до Порядку заповнення документів на переказ у разі сплати (стягнення) податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску, здійснення бюджетного відшкодування податку на додану вартість, повернення помилково або надміру зарахованих коштів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24.07.2015 № 666 із змінами (zareєстровано у Міністерстві юстиції України 12.08.2015 за № 974/27419), сплата за кожним видом платежу та за кожним кодом виду сплати має оформлятися окремим документом на переказ.

При заповненні розрахункових документів платниками податків у полі «Призначення платежу» зазначаються коди видів сплати, зокрема код 101 – для суми грошового зобов'язання, код 125 – для авансових внесків, нарахованих на суму дивідендів та прирівняних до них платежів. Тобто, сплата податку на прибуток та авансових внесків, нарахованих на суму дивідендів та прирівняних до них платежів здійснюється з різними кодами виду сплати.

Отже, врахування наявної переплати з податку на прибуток в оплату авансового внеску з податку на прибуток при виплаті дивідендів не передбачено.

Разом з цим, згідно з п. 43.3 ст.43 ПКУ платник податку може здійснити повернення сум грошового зобов'язання на підставі заяви про таке повернення протягом 1 095 днів від дня виникнення помилково та/або надміру сплаченої суми.

Олександр Власов: наше завдання – ліквідація схем та зменшення частки тіньової економіки, створення рівних умов для бізнесу

Найважливішими факторами економічної безпеки держави є її фінансова стабільність, забезпечення сталих надходжень до бюджету, ефективна протидія тіншовій економіці та надійний захист митних кордонів. Про це заявив в.о. Голови ДФС Олександр Власов під час виступу на II Міжнародному форумі «Фінансова та митна безпека України: інформаційно-аналітичне, нормативне та інституційне забезпечення», який відбувся у Національному Університеті Державної фіскальної служби України.

«Держава сильна, коли гроші у бюджеті, а не в тіншовому секторі, коли бізнес працює в рівних умовах, коли митні кордони захищені, і, водночас, максимально відкриті для «білого» бізнесу. Країна міцна, коли всі процедури – від реєстрації компаній до ведення зовнішньоекономічних операцій – прості, зручні та швидкі», - наголосив Олександр Власов.

Так, останніми роками у податковому напрямі реалізовано декілька масштабних реформ. Одна з них – запуск процесу автоматичного відшкодування ПДВ. Це дозволило зламати найкорумпованіший механізм повернення податку, перетворивши його на прозору, швидку і зручну процедуру, що контролюється бізнесом і громадськістю.

Також запроваджено систему автоматичного аналізу ризикових операцій. Вона працює на основі критеріїв ризиків, які постійно оновлюються, адже тіншовий сектор постійно шукає шляхи як обійти систему.

«Після оновлення критеріїв, ми проаналізували ряд категорій платників. Наприклад, серед суб'єктів господарювання, які мають загальний обсяг постачання менше 500 тис. грн, у травні порівняно з квітнем майже у два рази зменшилась кількість підприємств, які здійснюють ризикові операції. Вдвічі зменшилась й сума ймовірно ризикового ПДВ», - зазначив Олександр Власов.

В.о. Голови ДФС також підкреслив, що вже з 1 липня запрацює система електронного адміністрування реалізації пального та спирту. Також триває активна підготовка до запуску електронного аудиту та електронної акцизної марки.

«Митниця у нас теж у тренді глобалізації та діджиталізації, адже вона постійно перебуває в епіцентрі міжнародної торгівлі, тому має бути гнучкою та адаптованою до динамічних процесів навколо», - наголосив Олександр Власов.

Загалом, за його словами, ДФС часто виступає флагманом в реалізації сучасних IT-рішень. Один з прикладів – розробка програмного комплексу «Єдине вікно», який використовується усіма контролюючими органами, свого часу була проведена силами ДФС. Зараз 100% декларацій оформлюється за принципом «Єдиного вікна».

Запуск сучасної системи адміністрування митних платежів «Єдиний рахунок», яка створена за останніми світовими стандартами, надав можливість бізнесу економити час на митні процедури та вільно обирати місце оформлення.

«Я бачу митницю сучасною, електронною, швидкою, тобто – SMART-митницею. І невід'ємною частиною нової митниці є її технічне забезпечення. Сьогодні активно розбудовується митна інфраструктура пунктів пропуску та зон митного контролю», - наголосив Олександр Власов.

Найближчим часом будуть запуснені сім стаціонарних скануючих систем, які вже встановлені по всьому периметру західного кордону. Для реалізації можливості віддаленого відеоспостереження у пунктах пропуску функціонує близько тисячі відеокамер. Понад 3 тис. відеокамер працюють на митній території України на складах тимчасового зберігання, митних складах та місцях доставки.

«Така розгалужена мережа системи відеоспостереження дозволяє в режимі реального часу нівелювати людський фактор при проведенні митних формальностей, наприклад, митного огляду, заощаджуючи при цьому бюджетні кошти. Повна цифровізація процесів ліквідує і корупційні ризики», - зауважив очільник ДФС.

Він також зазначив, що всі підрозділи ДФС працюють на один результат: ліквідація схем та зменшення частки тіншової економіки, створення рівних умов для бізнесу.

3 червня стартувала операція «Бастіон» для попередження, виявлення та припинення порушень митного та податкового законодавства.

«Ми акцентуємо увагу виключно на суб'єктах, що займаються схемами мінімізації та порушують законодавство, отже «білому» бізнесу боятися нічого. Алгоритм дій чіткий та зрозумілий: від аналізу баз даних та оперативної інформації до руйнування злочинних схем та оцінки цього результату», - наголосив Олександр Власов.

За яких умов необхідно з 01.07.2019 року реєструватись платником акцизного податку при зберіганні пального?

З 01.07.2019 р. у новій редакції буде викладено визначення акцизного складу та розпорядника акцизного складу, а також визначення реалізації пального.

Акцизним складом є приміщення або територія на митній території України, де розпорядник акцизного складу провадить свою господарську діяльність шляхом вироблення, оброблення (перероблення), змішування, розливу, навантаження-розвантаження, зберігання, реалізації пального (п.п. 14.1.6 «б» ст. 14 Податкового кодексу).

Не вважатиметься акцизним складом, зокрема, приміщення або територія, на кожній з яких загальна місткість розташованих ємностей для навантаження-розвантаження та зберігання пального не перевищує 200 м³, а суб'єкт господарювання (крім платника єдиного податку 4-ї групи) - власник або користувач такого приміщення або території отримує протягом календарного року пальне в обсягах, що не перевищують 1000 м³ (без урахування обсягу пального, отриманого через паливороздавальні колонки в місцях роздрібної торгівлі паливом, на які отримано відповідні ліцензії), та використовує пальне виключно для потреб власного споживання чи промислової переробки і не здійснює операцій з реалізації та зберігання пального іншим особам.

Розпорядником акцизного складу визначено, зокрема, суб'єкта господарювання - платника акцизного податку, який здійснює виробництво, оброблення (перероблення), змішування, розлив, навантаження-розвантаження, зберігання, реалізацію пального на акцизному складі та має документи, що підтверджують право власності або користування приміщеннями та/або територією, що відносяться до акцизного складу (пп. 14.1.224 ст. 14 ПКУ).

При цьому з 01.07.2019 р. відповідно до п.п. 14.1.212 ст. 14 ПКУ реалізацією пального або спирту етилового вважатимуться будь-які операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження) пального або спирту етилового з переходом права власності на таке пальне або спирт етиловий чи без такого переходу, за плату (компенсацію) чи без такої плати на митній території України з акцизного складу/акцизного складу пересувного:

- до акцизного складу; до акцизного складу пересувного;
- для власного споживання чи промислової переробки;

- будь-яким іншим особам.

Не вважаються реалізацією пального операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження) пального на митній території України:

у споживчій тарі ємністю до 5 л (включно), крім операцій з реалізації такого пального його виробниками; при використанні пального, з якого сплачено акцизний податок, виключно для потреб власного споживання чи промислової переробки суб'єктами господарювання, які не є розпорядниками акцизного складу.

Якщо підприємство має ємності для зберігання пального, об'єм яких перевищує 200 м³ (що не відповідає умовам, за яких таке приміщення або територія, на яких розміщено такі ємності, не є акцизним складом), то розпорядником акцизного складу визначено суб'єкта господарювання - платника акцизного податку, який здійснює зберігання пального.

Як наслідок, якщо підприємство лише зберігає пальне виключно для потреб власного споживання, то воно є розпорядником акцизного складу - платником акцизного податку і має реєструватися платником акцизного податку з реалізації пального.

З 01.07.2019 р. встановлено річну плату за ліцензії на право зберігання пального у розмірі 780 грн.

Платники податку зобов'язані з 01.05.2019 р. до 01.06.2019 р. зареєструвати в системі електронного адміністрування реалізації пального (далі — СЕАРП) усі акцизні склади, розпорядниками яких такі платники податку будуть станом на 01.07.2019 р.

Суб'єкти господарювання, які відповідатимуть визначенню платників податку з 01.07.2019 р., зобов'язані до 01.07.2019 р. зареєструватися платниками податку та зареєструвати в СЕАРП усі акцизні склади, розпорядниками яких такі платники податку будуть станом на 01.07.2019 р. (п. 22 підрозділу 5 розділу XX ПКУ).